

РЕШЕНИЕ

№ 3635

гр. София, 20.07.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 12 състав, в публично заседание на 20.06.2011 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Наталия Ангелова

при участието на секретаря Цонка Вретенарова, като разгледа дело номер **595** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство е по реда на чл.156 ДОПК.

Делото е образувано по жалбата на К. И. А. от гр. С., против мълчалив отказ на директора на ТД на Н. да се произнесе според дадените му указания с Определение № 422/21.09.2010г. по адм.д. № 744/2010г. на Административен съд Б.

В жалбата и в подробна писмена защита се твърди некомпетентност да бъде образувано изпълнително дело срещу него в териториална структура на Агенцията за държавни вземания през 2006г. и преди това, тъй като от 2000 г. има постоянен адрес в гр. С. по личната си карта, което обосновава и териториална компетентност на публичния изпълнител в гр. С.. В писмената защита твърди, че е предявен установителен иск по реда на чл.128,ал.2 АПК, чл.156 и следващите вр. чл.144ал. 2 и чл.268 ДОПК.

Ответникът по жалбата – директора на ТД на Н. – С., не е изразил становище по жалбата и взел участие в съдебното производство по делото. Съдът е дал указания на този орган да представи доказателства за обстоятелството, къде е седалището на административния орган, издал оспореното разпореждане от 20.11.2006г. по изп. Дело № 4289/2004г. по описа на Регионална дирекция – С. на Агенция за държавни вземания, изнесено работно място Б, както и съобразно актуалната структура на дирекцията, същото дело на какъв етап от производството се намира, срещу кого е образувано и за какви публични вземания, но такива не са представени.

По делото са приети като доказателства оспореното разпореждане, жалби срещу същото, постановени съдебни актове по оспорването до сега, изпълнителен лист на РС Гоце Д от съобщение за доброволно изпълнение по изп.д.23444/2002 г. на Агенцията за държавни вземания, РД – С., пощенски плик с клеймо от 24.11.2006г. до жалбоподателя, изходящ от РД Б на АДВ до жалбоподателя на адреса му в гр. С.; Постановление от 20.11.2006г. за налагане на

обезпечителни мерки по изпълнително дело № , писмо от , годишни данъчни декларация на жалбоподателя за периода от 2002 – 2009г., първа страница, копие на личната карта на жалбоподателя с дата на издаване 05.05.2000г и постоянен адрес в гр. С., У. Я. С. № 40.

Съдът като взе предвид доводите и възраженията на страните, извърши преценка на доказателствата по отделно и в тяхната съвкупност, след цялостна служебна проверка на обжалвания акт на основанията по чл. 160, ал.2 ДОПК, на основание приложимите към казуса по делото правни норми, намира по направеното оспорване за установено следното:

По фактите:

С Определение № 422/21.09.2010г. по адм.д. № 744/2010г. на Административен съд Б. е прието, че обжалването по административен ред на Разпореждане № 4289/2004/000001/20.11.2006г. на публичен изпълнител сега при ТД на Н. – С., е задължително, и жалбата срещу същото до съда от К. А. с искане за обявяване на нищожността му е оставена без разглеждане пред съда, като е изпратена по компетентност на директора на ТД на Н. – С. за разглеждането ѝ.

Жалбата до съда е с дата 13.01.2011г., е подадена първоначално пред Административен съд Б, който с Определение по адм.д. 29/2011г. е прекратил производството по същата пред него, и е изпратил същата на настоящия съд за разглеждането ѝ по компетентност.

Разпореждане № 4289/2004/000001/20.11.2006г. е издадено от Н Ц - публичен изпълнител при Регионална дирекция – С. на Агенцията за държавни вземания, с месторабота в ИРМ (изнесено работни място – Б) както изрично е посочено в мотивите на същото. Разпореждането е постановено по изпълнително дело № 4289/2004г. по описа на същата дирекция, а като адрес за кореспонденция на длъжника се посочва в гр. Гоце Д, обл. Б, като със същото е постановено на основание чл. 217, ал.2 ДОПК присъединяване на вискател – Районен съд Гоце Д за вземане срещу жалбоподателя по изпълнителен лист от 19.07.2006г. по нахд. 493/2004г. на РС Гоце Делчев, за сумата от 26 503,98лв., представляващи нелихвена част – имуществена санкция в размер на 26503,98лв. по Наказателно постановление № 84/01.07.2004г. на РУСО Б, и държавна такса за издаване на изпълнителен лист 3,00лв. и 0,14лв. лихва, по нахд № 493/2004г. на РС Гоце Д. Видно от изпълнителния лист е повторен диспозитива на съдебното решение, с което е потвърдено посоченото Наказателно постановление № 84/01.07.2004г. на РУСО Б, като решението на районния съд е влязло в сила на 11.07.2006г.

От представеното копие на лична карта на жалбоподателя и годишни данъчни декларации за доходите на физическо лице се установява, че жалбоподателят е имал постоянен адрес в гр. С., общ. О на У. Я. С..

По допустимостта на жалбата:

Във връзка с горното, съдът намира процесуално допустимост на жалбата - като подадена от надлежна страна, при спазване на задължителната процедура за обжалване по административен ред, и срещу акт, подлежащ на съдебен контрол.

Правни изводи на съда:

Основателен е доводът на жалбоподателя, че няма законова уредба, която да допуска образуване на изпълнителни дела срещу физически лица извън постоянният им адрес. Така към датата на издаване на разпореждането е приложим чл.84, ал. 2, изречение второ от Закона за събиране на държавни вземания (отм.), съгласно който Агенцията за държавни вземания има териториални поделения в областните центрове в страната.

Тъй като Б е областен център, то изнесеното работно място на публичния изпълнител в Б,

представлява териториално поделение на Агенцията за държавни вземания по чл. 84, ал. 2, изречение второ от посочения закон за събиране на държавните вземания, което обаче не е дирекция.

В чл. 9 и сл. от Устройствения правилник на агенцията за държавни вземания се определя, че Агенцията е структурирана в централно управление и в териториални звена - регионални дирекции. Последните като териториални звена обезпечават и събират публичните вземания по места.

Разпоредбата на чл. 11, ал. 2 от Устройствения правилник на агенцията на държавни вземания регламентира, че броят, териториалната компетентност, седалището, структурата и числеността на персонала на регионалните дирекции се определят от министъра на финансите по предложение на изпълнителния орган.

На основание чл. 8, ал. 1, т. 1 ДОПК компетентна ТД на Н. относно производствата по този кодекс, освен ако е предвидено друго, е териториалната дирекция по постоянния адрес на физическите лица, включително едноличните търговци. Този кодекс се прилага и за производствата по събиране на държавните вземания, извършвани от публичните изпълнители към Агенцията за държавни вземания – чл. 1 от този кодекс. Следователно, изпълнително дело за събирането на държавни вземания е следвало да се образува в териториалното поделение на Агенцията в гр. С., тъй като видно от копие на личната карта на жалбоподателя с дата на издаване 05.05.2000г. и валидност 10 години, същият има постоянен адрес в гр. С., У. Я. С. № 40. Това следва както при действието на ДПК - в сила до 01.01.2006 г., така и при действието на ДОПК в сила от тази дата.

В чл. 178, ал. 3 ДОПК е предвидено наказателните постановления да се изпращат от съответния административно-наказващ орган за събирането им на публичния изпълнител в 7-дневен срок от влизането им в сила, като следва да се приложат правилата за компетентната териториална дирекция по чл. 8 от същия кодекс. Идентична на посочената разпоредба е чл. 145, ал. 2 от ДПК отм. - наказателните постановления, санкциите по които следва да постъпят в републиканския бюджет, се изпращат от съответния административно-наказващ орган на данъчното подразделение по постоянния адрес на нарушителя в 3-дневен срок от влизането им в сила.

Следователно, макар и ИРМ – Б, да е териториална структура, то същата не е дирекция на Агенцията за събиране на държавните вземания. Между страните не се спори, че ИРМ – Б е структура на Регионална дирекция на Агенцията за държавни вземания С.. Следователно, компетентната териториална дирекция по арг. от чл. 8, ал. 1, т. 1 ДОПК е регионалната дирекция в С. във връзка със събиране на публични държавни вземания на жалбоподателя.

След като чл. 8 ДОПК определя компетентността на ниво дирекция, а не на ниво изнесено работно място, то е без значение точно къде в рамките на териториалния обхват на тази дирекция се намира работното място на публичния изпълнител, който е образувал изпълнителното дело. Това е въпрос на вътрешна организация и разпределение на делата. След като издателят на оспореното разпореждане е служител на Регионална дирекция – С. на Агенцията за държавни вземания, териториално компетентна по чл. 8, ал. 1, т. 1 ДОПК, то същото е издадено и от териториално компетентен орган.

Разпореждането обаче е нищожно, на основание недопустимост на основаниято, на което е присъединен кредитора – РС Гоце Д, който не може вместо административния орган, издал наказателното постановление да предяви същото за събиране. Както се посочи, на основание чл. 178, ал. 3 ДОПК, издателят на наказателното постановление - административен орган при РУСО Б, поделение на НОИ, е компетентният орган да го изпрати за събиране в съответната териториална дирекция. Освен това съгласно чл. 209, ал. 2, т. 4 ДОПК изпълнително основание е самото влязло в сила наказателно постановление, а не изпълнителен лист за събирането му. Следователно, в случая е разгледано недопустимо искане на РС Гоце Д за събиране на имуществена санкция по наказателно постановление, т.е. от лице, което не може да бъде взыскател в производството по принудително изпълнение. В случая е недопустимо да се

приеме, че този съд е взискател за сумата от 3 лв. за издаването на изпълнителния лист, тъй като тази такса е именно за целите за предявяване пред публичния изпълнител за събиране на наказателното постановление.

Съгласно чл. 217, ал. 2 ДОПК, в производството е допустимо да се присъединяват публични взискатели, каквото качество има издателят на НП, като публичния изпълнител се произнася само в случай че е сезиран с такова искане от надлежното лице.

От изложеното следва, че публичният изпълнител е разгледал недопустимо искане на лице, което не може да бъде взискател по събирането на наказателно постановление, издадено от административен орган, част от изпълнителната власт. Искането е следвало да бъде оставено без разглеждане като недопустимо, а разпореждането следва да бъде обявено за нищожно като постановено при липса на валидно искане за присъединяване, още повече, че вземането по наказателното постановление е могло да е предявено за събиране и от административния орган, което обаче не е предмет на установяване в производството по делото.

Съдът следва да върне делото като преписка на публичния изпълнител в компетентната понастоящем териториална дирекция – С., който да остави без разглеждане на искането на Районен съд Гоце Д за събиране на публични вземания на основание представения изпълнителен лист, произтичащи от имуществена санкция в размер на 26503,98 лв. по Наказателно постановление № 84/01.07.2004 г. на РУСО Б.

Водим от изложеното, и на основание чл. 159, ал. 1 и 2 от ДОПК, вр. чл. 144, ал. 2 от същия кодекс, Административен съд С. – град, Първо отделение, 12 състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ мълчалив отказ на директора на ТД на Н. да се произнесе според дадените му указания с Определение № 422/21.09.2010 г. по адм. д. № 744/2010 г. на Административен съд Б, по жалба на К. И. А., и вместо него **ПОСТАНОВЯВА:**

ОБЯВЯВА НИЩОЖНОСТТА на Разпореждане № 4289/2004/000001/ 20.11.2006 г. на изпълнително дело № 4289/2004 г. на Регионална дирекция С. на Агенцията за държавни вземания за присъединяване на РС Гоце Д като взискател.

ВРЪЩА преписката на ТД на Н. – С. за произнасяне от компетентния публичен изпълнител по искането на Районен съд Гоце Д за присъединяването му като взискател по изпълнително дело № 4289/2004 г. на Регионална дирекция С. на Агенцията за държавни вземания за събиране на имуществена санкция в размер на 26503,98 лв. по Наказателно постановление № 84/01.07.2004 г., издадено от административен орган при Районно управление „Социално осигуряване” – Б, съгласно задължителните мотиви на настоящето решение.

РЕШЕНИЕТО не подлежи на обжалване.

Административен съдия: